

ترجمه و تعلیق بر مبانی تکمله المنهاج

(حدود و تعزیرات)

www.ketab.ir

استاد خلیل قبله‌ای خوبی

سرشناسه	: خویی، سید ابوالقاسم، ۱۲۷۸ - ۱۳۷۱.
عنوان و نام پدیدآور	: مبانی تکملة المنهاج: حدود و تعزیرات / مولف: سید ابوالقاسم موسوی خویی؛ مترجم و تعلیق زننده: خلیل قبله‌ای خویی
مشخصات نشر	: تهران: نشر میزان، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری	: ۳۰۹ ص
شابک	: 978-622-212-145-7
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتاب حاضر ترجمه‌ی بخشی از کتاب «مبانی تکملة المنهاج الصالحین» است.
موضوع	: فتواهای شیعه -- قرن ۱۴
موضوع	: Fatwas, Shiites-- 20th century
موضوع	: فقه عفری -- رساله عملیه
موضوع	: Islamic law, Jafari -- Handbooks, manuals, etc
موضوع	: حدود (فقه) (Islamic law)
موضوع	: Tazir punishment (Islamic law)
شناخته افزوده	: قبله‌ای، خلیل، ۱۳۰۴-۱۳۹۵، مترجم
ردیبندی کنگره	: BP ۱۸۳/۹
ردیبندی دیوبی	: ۲۹۷/۳۴۲۲
شماره کتابشناسی	: ۶۲۴۴۷۷۲۳

هرگونه تکثیر (اعم از چاپ، گپی، فایل الکترونیکی و...) از این اثر بدون اخذ مجوز از ناشر خلاف قانون یونده و بیکرد قانونی دارد.
لطفاً در صورت مشاهده، موارد را به شماره تلفن‌های ذیل اطلاع دهید.

۱۳۳۷

نشر میزان

ترجمه و تعلیق بر مبانی تکمله المنهاج (حدود و تعزیرات)

استاد خلیل قبله‌ای خویی

ویراستار: عذرًا قبله‌ای

چاپ اول: بهار ۱۴۰۰

قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان

شمار: ۲۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۱۲-۱۴۵-۷

نشر میزان: خیابان سهروردی شمالی، خیابان خرمشهر، پلاک ۶۲

تلفن دفتر مرکزی: ۰۲۶-۸۸۵۴۹۱۳۱ - ۸۸۵۴۲۱۲۴ - ۸۸۳۴۹۵۳۰ - ۸۸۳۴۹۵۲۹

فروشگاه مرکزی: خ انتقلاب، روبروی درب اصلی دانشگاه تهران، ابتدای خ فخر رازی، پلاک ۸۳ تلفن ۶۶۴۶۷۷۷۰

پست الکترونیکی: mizannasher@yahoo.com وب سایت: www.mizan-law.ir

اینستاگرام: nashremizan کانال تلگرام: t.me/nashremizan

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
فصل اول: اسباب اثبات حدود	۵
اول: زنا	۵
شبهه مسقط حد (مسئله ۱۳۴)	۹
شروط ثبوت حد (مسئله ۱۳۵)	۱۱
پذیرش ادعای اکراه بر زنا (مسئله ۱۳۶)	۱۳
ثبتوت زنا با اقرار و بیند (مسئله ۱۳۷)	۱۵
شرایط مقر (مسئله ۱۳۷)	۱۵
لزوم چهار مرتبه اقرار بر زنا (مسئله ۱۳۸)	۱۶
انکار بعد از اقرار به زنا (مسئله ۱۳۹)	۱۹
عفو امام بعد از اقرار (مسئله ۱۴۰)	۲۰
باردار شدن زن بدون شوهر (مسئله ۱۴۱)	۲۸
لزوم وجود چهار شاهد برای اثبات زنا (مسئله ۱۴۲)	۲۸
شروط پذیرفتن شهادت بر زنا (مسئله ۱۴۳)	۲۹
شهادت چهار مرد بر زنای یک زن و ادعای زن بر بکارش (مسئله ۱۴۴)	۳۲

شهادت چهار مرد بر زنای یک زن که یکی از آنان شوهر اوست (مسئله ۱۴۵)	۳۳
پذیرفتن شهادت چهار مرد علیه یک نفر یا بیشتر (مسئله ۱۴۶)	۳۴
وجوب تعجیل در اقامه حد (مسئله ۱۴۷)	۳۵
توبه قبل از قیام بینه و بعد از آن (مسئله ۱۴۸)	۳۶
حکم شهود کمتر از چهار نفر (مسئله ۱۴۹)	۳۹
احکام زنا در مورد مسلمان و کافر (مسئله ۱۵۰)	۴۰
حد زانی	۴۲
حد زنای با محارم (مسئله ۱۵۱)	۴۲
حد زنای کافر ذمی با زن مسلمان (مسئله ۱۵۲)	۴۹
حد زنای به عنف (مسئله ۱۵۳)	۵۲
زنای پیروز و پیرمرد و زن و مرد جوان (مسئله ۱۵۴)	۵۳
حد زنا با دختر نابالغ یا تازیانه (مسئله ۱۵۵)	۵۷
زنای زن با پسر نابالغ (مسئله ۱۵۶)	۵۸
اختصاص حکم تراشیدن موی سر به کسی که ازدواج کرده ولی دخول نکرده (مسئله ۱۵۷)	۵۹
شرایط احصان مرد (مسئله ۱۵۸)	۶۲
شرایط احصان زن (مسئله ۱۵۹)	۶۵
حکم زنای مطلقه رجعیه و همسرش (مسئله ۱۶۰)	۶۷
حکم زنا در طلاق خلع بعد از رجوع (مسئله ۱۶۱)	۶۹
عدم اجرای حد تازیانه در مورد مستحاضه (مسئله ۱۶۳)	۶۹
عدم اجرای حد تازیانه بر مریض قبل از بهبود (مسئله ۱۶۴)	۷۰
حکم زنای متعدد (مسئله ۱۶۵)	۷۱
قتل زناکار در مرتبه چهارم (مسئله ۱۶۶)	۷۲
حکم زانیه باردار (مسئله ۱۶۷)	۷۴

جمنون بعد از وجوب حد (مسئله ۱۶۸)	۷۶
عدم جواز اقامه حد در سرزمین دشمن (مسئله ۱۶۹)	۷۶
عدم جواز اقامه حد بر پناهنده به حرم مکه (مسئله ۱۷۰)	۷۷
اجتماع چند حد در یک شخص (مسئله ۱۷۱)	۷۷
نحوه اجرای حد رجم مرد و زن (مسئله ۱۷۲)	۷۸
فرار سنگسارشونده از گودال (مسئله ۱۷۳)	۸۰
آگاه‌سازی مردم برای حضور در اقامه حد (مسئله ۱۷۴)	۸۲
تصدی کسی که حدی بر گردن اوست برای رجم (مسئله ۱۷۵)	۸۴
چگونگی تازیانه زدن بر زناکار (مسئله ۱۷۶)	۸۶
جوائز اقامه حدود برای حاکم جامع الشرایط (مسئله ۱۷۷)	۸۸
مطلوبه صاحب حق در اقامه حدود در حق الناس شرط است (مسئله ۱۷۸)	۹۰
زنای میت (مسئله ۱۷۹)	۹۲
دوم: لواط	۹۳
تعريف لواط و راههای اثبات آن (مسئله ۱۸۰)	۹۳
حد لواط در مورد محصن و غیر محصن (مسئله ۱۸۱)	۹۵
لواط با مجتون (مسئله ۱۸۲)	۹۸
لواط با صغیر (مسئله ۱۸۳)	۱۰۰
لواط با برد (مسئله ۱۸۴)	۱۰۱
لواط ذمی با مسلمان (مسئله ۱۸۵)	۱۰۲
کیفیت قتل لواط کشته	۱۰۳
قتل با شمشیر یا سوزاندن یا پرت کردن از کوه (مسئله ۱۸۶)	۱۰۳
سوم: تفحیذ	۱۰۶
حد تفحیذ (مسئله ۱۸۷)	۱۰۶
تکرار تفحیذ (مسئله ۱۸۸)	۱۰۸

۱۰۹	خوایدن دو مرد بر همه زیر یک لحاف (مسئله ۱۸۹)
۱۰۹	خوایدن دو زن بر همه زیر یک لحاف (مسئله ۱۸۹)
۱۱۶	توبه لواط کننده قبل یا بعد از قیام بینه (مسئله ۱۹۰)
۱۱۶	لواط با میت (مسئله ۱۹۱)
۱۱۷	چهارم: ازدواج با زن ذمی بدون اذن همسر مسلمانش (مسئله ۱۹۲)
۱۱۹	پنجم: بوسیدن پسری از روی شهوت توسط محروم (مسئله ۱۹۳)
۱۲۰	ششم: مساحقه
۱۲۰	مساحقه و حد آن (مسئله ۱۹۴)
۱۲۳	تکرار مساحقه (مسئله ۱۹۵)
۱۲۳	توبه مساحقه کننده (مسئله ۱۹۶)
۱۲۴	انتقال نطفه زوج از طریق مساحقه (مسئله ۱۹۷)
۱۲۵	هفتم: قوادی
۱۲۶	تعريف قوادی و طریق ثبوت آن (مسئله ۱۹۸)
۱۲۸	حد قوادی (مسئله ۱۹۹)
۱۳۰	هشتم: قذف
۱۳۰	تعريف قذف
۱۳۰	شرط اجرای حد قذف (مسئله ۲۰۰)
۱۳۱	شرایط قذف کننده (مسئله ۲۰۱)
۱۳۲	شرایط مقدوف (مسئله ۲۰۲)
۱۳۶	قذف گروهی توسط یک نفر (مسئله ۲۰۳)
۱۳۸	عفو قاذف (مسئله ۲۰۴)
۱۴۰	موت مقدوف (مسئله ۲۰۵)
۱۴۱	قذف فرزند شخص (مسئله ۲۰۶)
۱۴۱	تکرار حد قذف (مسئله ۲۰۷)

۱۴۲	تکرار قذف (مسئله ۲۰۸)
۱۴۲	موارد سقوط حد قذف (مسئله ۲۰۹)
۱۴۳	رجوع یکی از شهود در زنا (مسئله ۲۱۰)
۱۴۴	در اجرای حد قذف بین برده و آزاد فرقی نیست (مسئله ۲۱۱)
۱۴۵	طریق اثبات قذف (مسئله ۲۱۲)
۱۴۵	سقوط حد از متفاذهین (مسئله ۲۱۳)
۱۴۶	نهام: سب النبي(ص)
۱۴۶	وجوب قتل ساب النبي(ص) (مسئله ۲۱۴)
۱۴۸	دهم: ادعای پیامبری
۱۴۸	وجوب قتل مدعی پیامبری (مسئله ۲۱۵)
۱۴۹	یازدهم: سحر
۱۴۹	ساحر مسلمان و کافر (مسئله ۲۱۶)
۱۵۰	دوازدهم: نوشیدن مسکر
۱۵۱	شایط اجرای حد نوشیدن مسکر (مسئله ۲۱۷)
۱۵۲	عدم فرق بین شرب خمر یا داخل کردن آن در شکم (مسئله ۲۱۸)
۱۵۳	جوشاندن آب انگور (مسئله ۲۱۹)
۱۵۴	طریق اثبات شرب مسکر (مسئله ۲۲۰)
۱۵۷	حد شرب مسکر
۱۵۷	نحوه اجرای حد (مسئله ۲۲۱)
۱۵۸	تکرار حد شرب خمر (مسئله ۲۲۲)
۱۵۹	شهادت بر شرب خمر و استفراغ آن (مسئله ۲۲۳)
۱۶۰	شرب خمر و اعتقاد به حلال بودن آن (مسئله ۲۲۴)
۱۶۲	توبه شرابخوار قبل از قیام بینه (مسئله ۲۲۵)
۱۶۳	تحیر امام بین عفو و اقامه حد بر شرابخوار (مسئله ۲۲۶)

۱۶۴	سیزدهم: سرقت
۱۶۴	شایط سارق و مسروق
۱۷۲	سرقت در قحط سالی (مسئله ۲۲۷)
۱۷۲	شرط نیست که محل حرز در ملکیت صاحب مال باشد (مسئله ۲۲۸)
۱۷۳	سرقت از خانه‌ای که در شرکت باز است (مسئله ۲۲۹)
۱۷۳	سرقت چیزهایی که در بنای حرز به کار رفته (مسئله ۲۲۹)
۱۷۴	سرقت اجیر و میهمان (مسئله ۲۳۰)
۱۷۵	هتك حرز توسط یک نفر و بردن مال توسط دیگری (مسئله ۲۳۱)
۱۷۵	شرکت در سرقت (مسئله ۲۳۲)
۱۷۶	حکم سرقت پدر از فرزند
۱۷۸	سرقت مخفیانه
۱۷۸	بردن مال در ملک دیگری
۱۷۹	سرقت پرنده و سنگ مرمر (مسئله ۲۳۳)
۱۸۰	مقدار مال مسروق
۱۸۴	بیش قبر و سرقت کفن (مسئله ۲۳۴)
۱۸۷	مبیتات حد سرقت (مسئله ۲۳۵)
۱۸۸	ثبت حد سرقت با یک بار اقرار (مسئله ۲۳۶)
۱۹۰	ادعای مالکیت مال از سوی سارق (مسئله ۲۳۷)
۱۹۱	شایط مقر در سرقت (مسئله ۲۳۸)
۱۹۲	حد قطع (مسئله ۲۳۹)
۱۹۴	حکم تکرار سرقت (مسئله ۲۴۰)
۱۹۵	قطع دست راست (مسئله ۲۴۱)
۱۹۶	قطع دست راست سارق هر چند دست چپ نداشته باشد (مسئله ۲۴۲)
۱۹۸	از بین رفتن دست راست سارق قبل از اجرای حد (مسئله ۲۴۳)

عدم قطع دست چپ و پای سارق در صورتی که دست راست نداشته باشد	۱۹۹ (مسئله ۲۴۴)
توبه سارق قبل از ثبوت سرقت (مسئله ۲۴۵)	۲۰۰ قطع دست چپ سارق توسط مجری حد (مسئله ۲۴۶)
لزوم معالجه دست سارق پس از قطع (مسئله ۲۴۷)	۲۰۲ مرگ سارق در اثر اجرای حد (مسئله ۲۴۸)
وجوب رد عین مسروقه (مسئله ۲۴۹)	۲۰۴ ترسیدن به حد نصاب مال مسروقه (مسئله ۲۵۰)
عفو سارق توسط مالباخته (مسئله ۲۵۱)	۲۰۷ جواز اقامه حد بعد از ثبوت سرقت بدون مطالبه مالباخته (مسئله ۲۵۲)
مالکیت سارق بر عین مسروقه قبل از اجرای حد (مسئله ۲۵۳)	۲۰۹ حکم بازگرداندن مال به حزیر (مسئله ۲۵۴)
هتك حرز توسط چند نفر و خروج مال توسط یک نفر (مسئله ۲۵۵)	۲۱۰ رسیدن مال مسروقه به حد نصاب در چند مرحله (مسئله ۲۵۶)
کاهش دادن قیمت مال مسروق از حد نصاب قبل از خروج از حرز (مسئله ۲۵۷)	۲۱۱ بلعیدن مالی که به قدر نصاب رسیده و خارج کردن آن از حرز (مسئله ۲۵۸)
چهاردهم: فروش انسان آزاد	۲۱۴ حد فروش انسان آزاد (مسئله ۲۵۹)
پانزدهم: محاربه	۲۱۵ حد محاربه و احکام آن (مسئله ۲۶۰)
ولی دم مقتول می تواند محارب را عفو کند (مسئله ۲۶۲)	۲۱۹ رسیدن به حد نصاب در محاربه لازم نیست (مسئله ۲۶۱)
عدم جواز تبدیل حد محارب به دیه (مسئله ۲۶۳)	۲۱۹ نفی بلد محارب در صورت زخمی کردن کسی (مسئله ۲۶۴)

۲۲۰	توبه محارب قبل از دستگیری (مسئله ۲۶۵)
۲۲۱	لزوم پایین آوردن مصلوب بعد از سه روز (مسئله ۲۶۶)
۲۲۲	تفی بدل محارب (مسئله ۲۶۷)
۲۲۴	شانزدهم: ارتداد
۲۲۸	شرایط تحقق ارتداد (مسئله ۲۶۸)
۲۲۹	حکم مرتد ملی (مسئله ۲۶۹)
۲۳۰	فرزند صغیر مرتد در حکم اسلام است (مسئله ۲۷۰)
۲۳۱	ارتداد زن و حکم آن (مسئله ۲۷۱)
۲۳۲	تکرار ارتداد (مسئله ۲۷۲)
۲۳۵	ثبت مسلمان بودن با ادای شهادتین (مسئله ۲۷۳)
۲۳۷	نمای خواندن مرید یا کافر اصلی (مسئله ۲۷۴)
۲۳۷	توبه مرتد ملی و دیوانه شدن او (مسئله ۲۷۵)
۲۳۸	جواز ازدواج مرتد با زن کافر (مسئله ۲۷۶)
۲۳۹	ولايت نداشتن مرتد بر دختر مسلمانش (مسئله ۲۷۷)
۲۳۹	آنچه موجب رجوع مرتد از ارتدادش می شود (مسئله ۲۷۸)
۲۴۰	قتل عمد مسلمان توسط مرتد (مسئله ۲۷۹)
۲۴۰	قتل مرتد ملی بعد از توبه کردن او (مسئله ۲۸۰)
۲۴۱	قبول توبه مرتد فطری (مسئله ۲۸۱)
۲۶۶	فصل دوم: تعزیرات
۲۶۶	راه ثبوت موجب تعزیر (مسئله ۲۸۲)
۲۶۸	حکم اقرار به زنا یا لواط در کمتر از چهار مرتبه (مسئله ۲۸۳)
۲۶۹	حکم افضای بکارت دختر (مسئله ۲۸۴)
۲۷۰	تأدیب کودک و کمیت آن (مسئله ۲۸۵)
۲۷۱	فروش خمر (مسئله ۲۸۶)

مقدمه

حمد و ثنا مخصوص خداوندی است که آفرید گار جهان و جهانیان است. او را پرستش می‌کنیم که سزاوار ستایش است و از او مدد می‌جوییم که او یاری دهنده بندگان است. حاجی سبزواری چه زیبا فرموده است:

ازمة الامور طرأ بيده
والكل مستمدة من مدده^۱

خدای را سپاس با عنایتی که بر این بنده ناچیز فرمود توانستم در ادامه مباحث قصاص و دیانت کتاب ارزشمند مبانی تکملة المنهاج استاد بزرگوارم مرحوم آیت الله العظمی خویی (قدّه)، مبحث «حدود»، را با همان روش دو مجلد پیشین ترجمه و در مواردی که نیازمند توضیح بیشتر بوده و یا استنباط متفاوتی به نظر اینجانب رسیده است تعلیقه بزنم و به انتقام برسانم.

بدون تردید اقامه حدود از اهمیت خاصی در جامعه اسلامی برخوردار است؛ زیرا اداره جامعه، حفظ نظام، رعایت حقوق مردم و برپایی عدل و قسط وابسته به وضع مقررات و محدود کردن آزادیهای مطلق است. تأدیب خطاکاران و مجازات مجرمان می‌تواند اموال، جان و عرض مردم را تضمین کند. از این رو سیره عقلاً در همه زمانها و مکانها بر این امر استقرار یافته که مقررات و قوانینی در زمینه تعیین جرایم و کیفیت مجازات مرتکبین به آن جرمها وضع گردد و طبیعی است اسلام به عنوان یک دین مدعی اداره جامعه نمی‌تواند از این بنای عقلایی

۱. زمام همه امور در دست قدرت الهی است و همه از او مدد می‌گیرند.

مستثنی باشد. حدود از احکام بازدارنده‌ای است که خداوند متعال آنها را وضع کرده تا انسانها از ارتکاب به منهیات و ترک آنچه بدان امر شده‌اند، منع گردند که خود بر دو قسم‌اند: حقوق الله مانند حد زنا، شرب خمر، محاربه و ارتداد و حقوق الناس مانند حد قذف و سرفت.

در اهمیت و اهتمام شریعت اسلامی بر اقامه حدود الهی روایات بسیاری وارد شده است که می‌توان به روایتی از عبدالرحمن بن حجاج در بیان این فقره از آیه ۱۹ سوره روم که فرمود: «يُعْلَمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا»، اشاره کرد: قال: «لَيْسَ يُحْكِمُهَا بِالْقَطْرِ وَلَكِنْ يَعْلَمُ اللَّهُ رَجَالًا فَيَحِيُّونَ الْعَدْلَ، فَتُخْلِمُ الْأَرْضُ لِإِحْيَاءِ الْعَدْلِ وَلِأَقَامَةِ الْحَدِّ لِلَّهِ أَنْفَعُ فِي الْأَرْضِ مِنَ الْقَطْرِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا»: امام(ع) فرمود: مراد آیه احیای زمین با باران نیست بلکه خداوند مردانی را بر می‌گزیند تا عدل را برابر با دارند و زمین زنده می‌شود با زنده شدن عدل و اقامه حد الهی. این امر نفعش از بارش چهل شبانه روز باران بیشتر است (وسائل الشیعة، ج ۲۸، باب ۱ از ابواب مقدمات حدود، ح ۳). البته باید یادآوری کرد که اسلام برغم اهتمام به اجرای حدود به یک نکته اساسی همواره تأکید دارد که هنگام اجرای حد الهی نباید از محدوده تعیین شده پا فراتر گذاشت: تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (بقره/۲۲۹).

این جانب به حول و قوه پروردگار بیش از شش دهه به تدریس در مدارس علوم دینی و دانشگاهها موفق شده‌ام و همواره بر این نعمت بزرگ شکرگزار بوده‌ام و این دعا را در حق اساتید و شاگردانم زمزمه کرده‌ام:

اللهم اغفر لمن علمتني شيئاً و لمن تعلم مني شيئاً: خدا يا يامز کسی را که من علمی از او آموخته ام و کسی که از من علمی فراگرفته است.

و همواره به دانشجویانم متذکر شده ام که در مباحث علمی تسلیم محض نباشد و به خود جرأت اندیشیدن بدهید و در مطالعات قرآنی و روایی، خود را به تفکر و ادار کنید و سعی کرده ام در حد توان به این گفته ام عمل کنم، برای نمونه به یکی از مباحث مطرح در حدود اشاره می کنم:

علامه حلی در قواعد (۵۲۳/۳) می گوید: اگر زانی پس از اقرار نزد حاکم توبه کند امام مجاز به عفو اوست و فرقی میان جلد و رجم نیست. محقق حلی در شرایع نیز همین نظر را بیان می کند (۱۴۴/۱). محقق خوبی در مبانی تکملة المنهاج این رأی را تأیید می کند با این تفاوت که اگر اقرار کننده توبه هم نکند امام می تواند او را عفو کند. به نظر می رسد بعد از اثبات جرم خواه با بینه و خواه اقرار امام حق عفو حدود الهی را ندارد و باید اجرای حد کند و طبیعی است نایب امام نیز چنین حقی ندارد و عفو امام پس از اقرار فاقد دلیل است و روایتی که قائلین به تحریر بدان استناد می کند خود مؤید و تقویت کننده نظر ماست. روایت، صحیحه ضریس کناسی است که می فرماید: و لا يعف عن الحدود التي لله دون الامام (ع) فاما ما كان من حق الناس فلا يأس بان يعف عنه دون الامام (ع) (وسائل الشیعه، ج ۲۸، باب ۱۸ از ابواب مقدمات حدود، ح ۱). قائلین به تحریر، این صحیحه را چنین معنا کرده اند: حدود الهی را کسی غیر از امام نمی تواند عفو کند و اما حق الناس را غیر امام می تواند عفو کند.

این برداشت از روایت چند اشکال دارد: اولاً، در این حدیث صحبتی از اقرار به میان نیامده است و جرایم حدی اثبات شده با بینه را نیز شامل می شود در حالی که احدی از فقهها بر مجاز بودن امام در عفو حدود الهی اثبات شده با بینه فتواند ادله اند؛ ثانیاً، در این حدیث سخنی از توبه نیامده است، در حالی که قائلین به تحریر غیر از محقق خوبی (قده) توبه را شرط عفو امام می دانند؛ ثالثاً، اگر «دون» در فقره اول روایت به معنای «غیر» باشد باید فعل از حالت مجھول به معلوم مبدل شود و امام بفرماید: و لا يعف عن الحدود التي لله دون الامام (ع).